

Något litet om labyrintspel

Ett labyrintspel är som en stor låda som i brist på inbyggd gyro är sammansatt av en låda, en inre tunn ram samt ett platt plan med kant som löper runt i fyrkant. Genom dessa plan mitt på utsidan av lådans fyra sidor sitter det stänger som reglerar mittenplanets rörelser söder/norr och i sidled väster/öster. planet är fullt av låga murar och mellan murarna är till synes planlöst fler än femtio hål, varje hål är numrerat från ett och uppåt ända fram till målet. Både målet och start är en sorts lång fälla med en liten öppning och i vilken spelaren kan vila med en dank som är det föremål som med hjälp av planets lutning skall förmås att följa en ritad svart linje genom detta landskap av murar och hål. Antingen styr en spelare spelet genom att vrida på en ratt som styr öster och väster samt en annan ratt som styr över söder och norr. Eller så är det två spelare som vrider på varsin ratt. kanske har varje spelare två rattar att styra spelet med och isåfall kan det lätt uppstå viss anarki.

Stängerna består av metall och själva lådan, mellanramen, våningsplanet, murarna och hålen, består alltsammans av trä. Jag hade några sådana när jag var liten och liksom ishockeyspel så spelades de sönder och samman. Det konstiga som hände senast jag fyllde år var att jag förärades just ett sådant labyrintspel som present. Som för att kunna återuppliva korta stunder av möjlig lycka under dessa år som barndomen varade. Dessa år som medan de varade föreföll att utgöra gott och väl ett helt liv men som det senare skulle visa sig bara var själva livets förspel, utan all anspelning på sexualakten.

Man kan minnas barndomen, det går att se och tänka och känna tillbaka i tiden. Men det går förstås inte att gå tillbaka i tiden genom att spela ett spel som man med någon iver deltog i då för så många evigheter sedan. Även om det ibland känns nog så mycket som om det vore så sent som igår...

Ändå är jag på intet sätt otacksam över denna storstilade gest, denna goda tanke som skulle få mig att åtminstone i tanken och känslan förflyttas från idag till igår med ett sorts skutt genom en snårskog av förhoppningsvis inte tillnärmelsevis lika väl bevarade vuxna minnen en dragit på sig under någon tidrymd sedan jag sparkade av mig träskorna för att kliva in i vuxenlivets hemska, spännande och mytomspunna värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten